

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 400/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky neverejnou zasadnutím senátu 22. augusta 2012 predbežne prerokoval sťažnosť A. K., M., zastúpenej advokátkou JUDr. G. K., M., ktorou namieta porušenie svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Obvodného pozemkového úradu v Martine v správnom konaní vedenom pod sp. zn. ObPÚ-2012/00231-URB a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. K. o d m i e t a z dôvodu nedostatku právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. júla 2012 doručená sťažnosť A. K., M. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. G. K., M., ktorou namieta porušenie svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Obvodného pozemkového úradu v Martine (ďalej len „pozemkový úrad“ alebo „porušovateľ“) v správnom konaní vedenom pod sp. zn. ObPÚ-2012/00231-URB (ďalej len „správne konanie“ alebo „namietané konanie“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka si 29. decembra 2004 uplatnila na pozemkovom úrade právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam podľa zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 503/2003 Z. z.“). Pozemkový úrad vedie konanie o sťažovateľkou uplatnených nárokoch pod sp. zn. ObPÚ-2012/00231-URB a konanie doteraz nie je právoplatne skončené.

Podľa sťažovateľky postup pozemkového úradu sa vyznačuje nečinnosťou.

Sťažovateľka využila rôzne prostriedky nápravy smerujúce proti nečinnosti pozemkového úradu a následne 20. decembra 2011 podala Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) žalobu proti nečinnosti pozemkového úradu v namietanom konaní podľa § 250t ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“).

Krajský súd uznesením č. k. 20 S 6/2012-59 z 10. apríla 2012 uložil pozemkovému povinnosť „*konať a rozhodnúť v konaní 2012/00231, o uplatnenom reštitučnom nároku navrhovateľky uplatnenom podaním zo dňa 28. 12. 2004 doručený odporcovi 29. 12. 2004, v lehote dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti uznesenia*“.

Sťažnosťou, ktorá je predmetom tohto konania, sťažovateľka namieta porušenie ňou označených základných a iných práv samotnou nečinnosťou pozemkového úradu v namietanom správnom konaní, pričom poukazuje na to, že nečinnosť pozemkového úradu neustala ani po rozhodnutí krajského súdu v konaní vedenom podľa § 250t ods. 1 OSP.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol o jej sťažnosti týmto nálezom:

„1. Obvodný pozemkový úrad v Martine v správnom konaní číslo ObPÚ-2012/00231-URB. o reštitučnom nároku sťažovateľky porušil základné právo sťažovateľky... na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa Článku 48 ods. (2) Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa Článku 6 ods. (1) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj jej základné právo vlastníť majetok podľa Článku 20 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s právom pokojne užívať svoj majetok podľa Článku 1. Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky Obvodnému pozemkovému úradu v Martine prikazuje, aby v správnom konaní číslo ObPÚ-2012/00231-URB. konal bez zbytočných prietáhov.

3. A. K... priznáva finančné zadostučinenie vo výške 14.000,00 EUR..., ktoré je Obvodný pozemkový úrad v Martine povinný vyplatiť A. K... do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.

4. A. K... priznáva právo na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 269,58 EUR..., ktorú je Obvodný pozemkový úrad v Martine povinný vyplatiť na účet JUDr. G. K., advokátky...“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z princípu subsidiarity vyjadrenej v čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 dodatkového protokolu. Sťažovateľka vidí porušenie ňou označených základných a iných práv v nečinnosti pozemkového úradu ako orgánu verejnej správy v namietanom správnom konaní.

V zmysle § 244 ods. 1 OSP zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy preskúmavajú v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov.

Podľa § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmavajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

V zmysle § 244 ods. 3 druhej vety OSP postupom správneho orgánu (orgánu verejnej správy) sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 OSP súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace,

v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Podľa § 250t ods. 7 OSP proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Podľa § 250u OSP za nedodržanie lehoty uvedenej v uznesení súdu podľa § 250t môže súd na opakovaný návrh účastníka, ak je správny orgán naďalej nečinný, uložiť pokutu do 3 280 €, a to aj opakovane. Pred rozhodnutím o pokute si súd vyžiada stanovisko nadriadeného správneho orgánu.

V súlade s uvedenými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že rozhodovanie o nečinnosti orgánov verejnej správy, a teda aj o ochrane základných a iných práv, porušenie ktorých môže byť dané nečinnosťou správneho orgánu, je zverené všeobecným súdom v rámci správneho súdnictva. V danom prípade sa teda sťažovateľka mohla domáhať, aj sa domáhala ochrany svojich práv podaním žaloby proti nečinnosti porušovateľa v namietanom konaní podľa § 250t ods. 1 OSP. O žalobe sťažovateľky v danom prípade rozhodol krajský súd, ktorý ju svojím uznesením z 25. apríla 2012 zamietol.

Ústavný súd preto konštatuje, že danosť právomoci všeobecného súdu rozhodovať o nečinnosti orgánov verejnej správy vzhľadom na princíp subsidiarity vyjadrený v čl. 127 ods. 1 ústavy vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodnúť o sťažnosti sťažovateľky.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky rozhodol o jej odmietnutí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. augusta 2012